

Pyyhtiä Sukuseht

Kuparsaaren Pyyhtiät - sukuseura 2017

Frisbeegolf

Nuoruuden rakkaus

Lahja Raaska 100 vuotta

Sukujuhla Suomenlinnassa

Kuparsaaren metsästysseura 10 vuotta

PUHEENJOHTAJAN PALSTA 2017

Sukuseuran hallituksen toiminnan painopisteet ovat edelleen sukututkimus, sukulehden julkaiseminen, jäsenten aktivoiminen mukaan sukututkimukseen ja suvun matkoille sekä kilpailujen ja harrastusten järjestäminen nuorille. Hallitus on vähitellen nuorentumassa. Mikko Pyyhtiä tuli hallitukseen viime kesänä. Hänen vastuullaan ovat sukuseuran tietokoneohjelmistot. Hallitus hankki sukupuun ylläpitoa varten vanhan Sukujuuret ohjelmiston tilalle netissä toimivan My Heritage -sukututkimusohjelmiston. Tämä on nykyaikainen nettiohjelmisto, joka mahdollistaa sukutietojen päivityksen ja hankinnan omalta tietokoneelta. Sen avulla voidaan myös saada uusia tietoja muilta sukututkijoilta ja varmistaa jo käytössä olevien

tietojen oikeellisuutta, mikä edistää näin merkittävästi sukututkimusta.

Suvun vanhin jäsen Lahja Raaska os. Pyyhtiä täyttää tänä vuonna 100 vuotta. Hänen elinaikansa kattaa koko Suomen itsenäisyyden ajan. Hän on lähtöisin Joutsenon Kunnan Ravattilan kylän Haukanmäestä. Lahjan isoisän isoisä Antti Pekanpoika oli syntynyt Antrean Kuparsaassa vuonna 1759 ja toimi Suokumaalla sijainneen Hovin tilan isäntänä vuodesta 1794 alkaen. Kuparsaaren Pyyhtiöiden sukukirjassahan kerrotaan, että Kuparsaassa ainakin 1500-luvulta lähtien sijainneen Pyyhtiän tilan 7 pojasta muutti 6 poikaa perheineen Joutsenon Suokumaan kylään tyhjilleen jääneelle Hovin tilalle vuonna 1769. He viljelivät tilaa yhteisomistuksessa siten, että yksi pojista hoiti isännyyttä eli hänellä oli rahapussi. Näin toimittiin lähes sata vuotta kunnes tila vähitellen jaettiin pienempiin osiin.

Sukulehden teemana ovat tänä vuonna erilaiset harrastukset. Aiheesta julkaistaan lehdessä eräneuvos Reijo Oravan kirjoitus Kuparsaaren metsästysseuran perustamisesta ja toiminnasta. Seuran perustamiskokous pidettiin kesäkuussa 2007 Kuparsaaren Kempinmäellä. Seuran tarkoituksena on säännöissä määritelty karjalaisen erä- ja metsästyskulttuurin vaaliminen sekä jäsenistönsä yhteisöllisyyden vahvistaminen eräharrastuksen keinoin. Tänä päivänä seuran jäsenmäärä on kasvanut yli 30:een ja jäsenistön sukujuuria on Antrean lisäksi myös entisen Vuoksenrannan, Kírvun ja Jääsken alueelta.

Mikko Pyyhtiä kirjoittaa harrastuksestaan Frisbeegolf, joka on tänä päivänä aika suosittu nuoremman väen keskuudessa. Suomessa on lukuisia Frisbee-ratoja ja seuroja. Kilpailuja lajissa järjestetään aina MM-tasolle asti. Suomalainen on yltänyt lajissa Euroopan mestariksi.

Lehdessä on myös Pirkko Johanssonin kannaksenmurteinen kertomus ensirakkaudesta, mikä on hieno esimerkki karjalan murteesta. Murre taitaa olla aikalailla unohtunut siirtokarjalaisten jälkipolvilta.

Merkkipäivät palstalla ovat sata vuotta täyttävän Lahja Raaskan lisäksi Hilka Karhun 95-vuotiskuva, Anna-Leena Miikin 85-vuotiskuva, Veijo Pyyhtiän 75-vuotiskuva ja Ilmo Pyyhtiän 70-vuotiskuva. Sukuseuran jäsenen ikäjakautuma on laajentunut merkittävästi.

Ilkka Johansson toimii seuran jäsenten valokuvauskilpailun tuomarina. Kilpailuaikaa on tämän vuoden loppuun. Kilpailukuvat lähetetään sähköpostitse Ilkalle.

Sukuseuran matkailutoiminnassa tehdään yhteistyötä toisen kuparsaarelaisen sukuseuran kanssa. Jäsenemme pääsevät Kuparisten sukuseuran matkoille mikäli tilaa riittää. Tänä vuonna Kupariset matkailevat Saarenmaalle 9.-12. kesäkuuta. Matkasta oli ilmoitus meidän Facebook- sivustolla.

Sukuseuran vuosijuhla ja -kokous pidetään Suomi - 100 juhluvuoden kunniaksi 10.6. Suomenlinnassa ravintola Walhallassa. Kyseessä on Kustaanmiekan lähettävillä sijaitseva kellariravintola. Paikka on hyvin kaunis ja historiallinen. Nyt joukolla mukaan.

Sisältö

Puheenjohtajan palsta	2
Sukujuhla Aulangolla	3
Lahja Raaska 100 vuotta	4
Kuparsaaren metsästysseura 10 vuotta	6
Frisbeegolf harrastuksena	7
Nuoruuden rakkaus	8
Valokuvauskilpailu	9
Merkkipäivät	10
Hallitus	10
Hallituksen toimintakertomus ja tilinpäätöstiedot	11
Sukuseuran vuosijuhla 2017 Suomenlinnassa	12

Pyyhtiä
Sukulehti

Julkaisun tiedot

Toimitus: Kuparsaaren Pyyhtiä-sukuseuran hallitus

Päätoimittaja: Ilmo Pyyhtiä

Paino ja taitto: Kirjapaino Jaarli Oy
Painosmäärä: 200 kpl

Kansi: Kuninkaanportti, Suomenlinnan hoitokunnan kuva-arkisto/
Yrjö Tuunanen

Sukujuhla hotelli Aulangossa 5.6.2016

Vuosikokous 2016 Kuva: Reijo orava

Vuoden 2016 vuosikokous järjestettiin Rantasipi- hotelli Aulangossa.

Vuosikokous aloitettiin juhla-aterialla hotellin pääsalissa. Paikalla oli 30 sukuseuran jäsentä, mikä oli hyvä saavutus meidän yli 10 vuotta vanhalle sukuseurallemme.

Seuran uutuudenviehätys näyttää vähän kaikonneen, kun sukukirja on julkaistu 3 vuotta sitten ja jäsenistö on edelleen ikääntynyt.

Hotelli Aulanko oli siis vetovoimainen kokouspaikka. Osa vieraista oli tullut jo edellisenä päivänä nauttimaan kylpyläpalveluista. Lapsiperheille siellä on lisäksi puuhamaa.

Kylpylä on komealla paikalla hienon Vanajaveden vesistön äärellä. Se on melko uusi, valoisa ja siellä on porealtaiden lisäksi monta erilaista saunaa.

Minulle maisemaan liittyy lähes viidenkymmenen vuoden takaisia armeijamuistoja. Marssireittimme kulki maisemassa näkyvän rautatiesillan kautta taisteluharjoitukseen Aulangon rinteelle ja Hätilään ampumaharjoituksiin.

Kesä 1970 oli kuuma ja armeijan sarkavaatteet olivat aika lämpimät. Lähtemättömät muistot siis kultasivat maisemaa.

Hotellin lounaspöytä oli niin erinomainen ja monipuolinen, että siitä ei näyttänyt puuttuvan mitään. Oli kalaa, lihaa ja kasviksia eri muodoissa hyvin valmistettuna ja hintakin oli kohtuullinen. Juhla-ateria oli siis kaikin puolin miellyttävä, kun ravintolasali on valoisa ja tyylikäs ja tarjoiluhenkilökuntakin oli ystävällistä ja kohteliasta.

Aterioinnin jälkeen jatkoimme juhlaa vuosikokouksella hotellin kokoustiloissa, jotka olivat myös viihtyisät.

Vuosikokouksessa keskusteltiin sääntöjen määräämien asioiden lisäksi muun muassa sukujuhlan järjestämisestä ja todettiin, että koetunlainen yhden tai kahden päivän kestoinen kokous näyttää olevan jäsenille mieleinen. Tästä syystä päätettiin pitää vastaavanlainen kokous myös seuraavana vuonna. Hallitus sittemmin päätti, että vuoden 2017 kokous pidetään Suomenlinnassa.

Lahja Raaska os. Pyyhtiä

Lahja Sylvia Raaska os. Pyyhtiä syntyi 7. elokuuta 1917 Joutsenossa. Lahjan vanhemmat Juho Paavonpoika Pyyhtiä ja Elli Pekantytär Pyyhtiä os. Pyyhtiä olivat menneet naimisiin v. 1903 ja Lahja oli perheen yhdeksästä lapsesta seitsemäs. Perhe asuin tuolloin Ravattilan kylän Harkkamäellä.

Lahjan vuosikymmenet itsenäisessä Suomessa

Lahjan isoisän isoisä Antti Pekanpoika oli syntynyt Antrean Kuparsaareissa v. 1759 ja toimi Suokumaalla sijainneen Hovin tilan isäntänä vuodesta 1794 alkaen. Antin isä Pekka Pietaripoika oli muuttanut perheineen Joutsenoon v. 1769 ja myös toiminut Hovin tilan isäntänä. Myös Suokumaalla eläneestä Lahjan äidin isoisästä Elias Pekanpojasta on merkintä v. 1817-1827: Kylän vanhin!

Lahja oli ensimmäiset neljä elinkuukauttaan Venäjän keisarikuntaan kuuluneen Suomen autonomisen suurruhtinaskunnan asukas. Ennen itsenäistymistä Suomessa vallitsi vuodesta 1899 alkaen sortovuodet, jolloin Venäjän keisarikunta yritti venäläistää Suomea. Ajanjakso päättyi Venäjän vallankumoukseen Pietarissa maaliskuussa 1917. Suomen itsenäiseksi julistautumista seurasi kansaa jakanut sisällissota keväällä 1918.

Lapsuus 1920-luvulla

Lahjan isä Juho oli pientilallinen. Hän toimi myös Saimaalla seilanneen lotjan kipparina hoitaen puunkuljetuksia Honkalahden tehtaille. Vuodesta 1910 alkaen Hackmanin sahateollisuus keskittyi Joutsenon Honkalahden sahalle. Osakeyhtiö Pulp oli perustettu v. 1908 tuottamaan sellua paperiteollisuuden tarpeisiin. Tehtaan ympärille muodostunutta asuinaluea alettiin kutsua Pulpin kyläksi.

Lapset olivat työssä jo nuorina. Lahja oli likkatyön pestissä 8-vuotiaana Pulpin kylällä poliisi Sutisen tyttären, Saaran, kaitsijana. Lahja muistaa paistaneensa sienä pannulla ateriaksi maitoruvesta kärsineelle Saarelle. Mamma, kuten Elli-äitiä kutsuttiin, tuli Pulpille hevosen kanssa kahden viikon kuluttua. Lahja halusi ikävisään jo kotiin ja niin jäivät lettinau-

hat saamatta. Ne oli luvattu palkaksi kahta viikkoa pidemmästä likkatyön pestistä.

Toinen lapsuuden tehtävä 10-vuotiaana oli paimentaa Pätilän kylässä sijainneen tilan lehmä. Mammen sisar Anna oli mennyt naimisiin Jaakko Valtosen kanssa. Valtosen naapuritilan lehmät piti viedä Myllymäelle asti (jossa nykyisin on Joutsenon laskettelukeskus) aamulla varhain ja hakea takaisin illaksi tilalle. Paimentaminen tapahtui huitelemalla lehmä nimeltä. Nelly-lehmä ei eräänä iltana vastannut kutsuun ja Lahja huomasi sen pudonneen lähteeseen. Lahja juoksi lähitaloon Kiukkaalle pyytämään apua ja tilan miehet saivat kovin ponnistuksin vedettyä lehmän ylös lähteestä.

Lahja muistaa olleensa juuri 9 vuotta täytettyään juhlimassa serkkunsa Antti Pyyhtiän ja Veera Mattisen häitä Honkalahden työväentalolla. Heidän esikoiselleen, Yrjö Pyyhtiälle, vei Lahja rotinat tätinsä Anna Valtosen kanssa. Antin hän muistaa kovana automiehenä ja Veeralla hän ompelutti monta mekkoa; erityisesti mieleen on jäänyt oranssi tunika mustine nappeineen 1960-luvulta.

Nuoruus 1930-luvulla

Koulunkäynti oli alkanut Leppälässä ja jatkui myöhemmin Ravattilan koululla. Lahja kävi rippikoulun Joutsenossa v. 1933 kirkkoherra Topi Vapalahden johdolla; kaksi viikkoa keväällä ja syksyllä.

Lahjan veli Juho Juhonpoika, ”Jussi”, oli töissä Ensossa, ja Lahja kävi nuoremman sisarensa Aunen kanssa tervehtimässä häntä polkupyörällä

Nuoret Vuoksen varrella Ensossa (Lahja oikealla, Juho-veli takana vasemmalla)

Joutsenosta asti. Lahjan vanhempi sisar Elina oli naimisissa Johannes Papinniemen kanssa Jääskessä, jonne myös pyöräiltiin kyläilemään.

Lahja oli kesäaikaan apulaisena kioskissa ja kahvilassa Ensossa, joka oli vilkas paikka 1930-luvun puolivälissä. Kutsuttiinhan Vuoksenlaaksoa Suomen Ruhriksi monien tehtaittensa takia. Tehtaiden työntekijät tekivät ostoksia Elsa Anderssonin pitämässä kahvila-kioskissa. Kahvila-apulaiset veivät myös kahvia suoraan työmaille. Lahja sai kortteerinkin kahvilan talosta, ja Elsan tyttären Svean kanssa alettiin käydä lavatansseissa. Lahja leikkautti pitkät lettinsä pois ja alkoi pitää ajan hengen mukaisesti polkukukkaa.

Lahja kävi usein Anna-tädillään Pätilän Valtosilla, ja naapurissa sijainneen Raaskan talon poika Arvo halusi jutella aina Lahjan nähtyään. Arvo oli käynyt armeijan ja oli jo töissä. Nuoret tutustuivat ja menivät kihloihin v. 1938. Lahja oli täyttänyt 22 vuotta mennessään naimisiin Arvon kanssa 2.9.1939, juuri ennen sodan puhkeamista. Nuoripari asettui asumaan Pätilän kylään Raaskan perheen maatilalle. Arvo oli rintamalla viisi vuotta. Hän haavoittui käteen ja päähän ja oli 15-prosenttisesti sotainvalidi.

Sota-aika ja nuori perhe 1940-luvulla

Joutsenolaiset joutuivat lähtemään evakkoon alkutalvesta 1940. Mamma oli kuollut tammikuun lopulla. Esikoinen Jorma syntyi talvisodan viimeisenä päivänä 13.3.1940 Karvialla evakossa olleen joutsenolaisen kättilön, neiti Hotasen avustuksella. Joutsenoon tultiin takaisin kuukauden

kuluttua rauhanteosta, vasta huhtikuussa. Lahja palasi lapsen kanssa kotiin Pätälään. Arvo kotiutui rintamalta v. 1944 ja samana vuonna syntyi Laila-tytär. Perhe kasvoi vielä kahdella pojalla; Jaakko syntyi v. 1946 ja Jyrki v. 1948.

Perhe-elämää 1950- ja 1960-luvuilla

Arvo rakensi perheelle oman talon Sepäntielle v. 1951 Pöyhien mailta hankitulle tontille lähemmäs Joutsenon kirkonkylää. Holstin Topin metsästä saatiin suoraa puutavaraa talon rakentamiseen. Joutsenon yläpappilan remontin alta saatiin hankittua kaakeliuunit taloon. Sepäntiellä vietettiin sekä Arvon että Lahjan 50-vuotisjuhlia. Raaskan perheen lapset aikuistuivat ja menivät tahoilleen naimisiin 1960-luvulla.

Eläkkeelle 1970-luvulla

Lahjan isä Juho Paavonpoika eli 92 vuotiaaksi, vuoteen 1971 asti Joutsenossa. Raaskan perheen lasten muutettua pois kotoa, Lahja ja Arvo alkoivat suunnitella uutta matalamallista taloa, johon rakentaisivat omien tilojensa lisäksi erillisen yksion. Tiilitalo valmistui Pääskynpolulle v. 1972. Arvon eläkepäivät alkoivat, mutta Lahja jatkoi keittiötyössä 1970-luvulla Kesolan koululla. Yksityisen oppikoulun kouluruokailu oli aluksi Marttojen ylläpitämä, mutta koulun muututtua kunnalliseksi, jatkoi sama keittiöhenkilökunta työsään. Eläkkeelle Lahja jäi v. 1979 ja eläkevuosia on nyt kertynyt 38.

Lahja Raaska os. Pyyhtiä ja äitinsä Elli Pyyhtiän kutoma esiliina, Joutsenon revinnäinen

Arvo ja Lahja Raaska 2.9.1939

Elämää Joutsenossa 1980-luvulla

Lahja ja Arvo olivat olleet naimisissa 43 vuotta, kun Arvo menehtyi syksyllä 1982.

Lahjan harrastukset ovat olleet puutarhanhoidon ja hyötykasviviljelyn lisäksi käsityöt; virkkaus ja pitsityöt. Töissä ollessaan Lahjalla oli kahvituneilla tapana virkata. Omakotiasuminen on mahdollistanut omien kangaspuiden pitämisen mattojen, ryijyjen ja raanujen kutomiseksi.

Kangaspuut on aikoinaan hankittu Tapiolan Emäntäkoulusta Joutsenosta. Nuoruuden harrastuksista tanssi on pysynyt mieluisana. Mukavan miesystävän kanssa Lahja palkittiin Imatralla 1990-luvulla 'Paras tanssipari'-maininnalla. Lahja on toiminut myös Joutsenon Eläkeläisissä.

Lahja on ollut koko ikänsä joutsenolainen, joten rieskaa on paistettu parhaimpina aikoina kotona kahdesti viikossa. Lisäksi karjalanpiirakat ja pullat on tehty itse, samoin kuin käyty poimimassa metsämarjoja Joutsenon kangasmetsistä.

Pyyhtiän sukuseurassa 2000-luvulta alkaen

Lahjan isä Juho Paavonpoika Pyyhtiä tiesi, että Pyyhtiän suku on lähtöisin Antrean Kuparsaaresta. Sukuyhteys Joutsenon Suokumaalla on ollut tiivis ja tieto on kulkenut sukupolvelta toiselle.

Kohdatessaan Kerttu Pyyhtiän (silloisen Kerttu Armisen) 2000-luvun alussa Imatralla kylpylävierailulla, kääntyi Lahjan ja Kertun keskustelu syntymäpaikkoihin. Lahja kertoi sukutietonsa, jotka Kerttu kirjasi sukuseuraa varten paperille. Näin Lahjalle syntyi into osallistua

Pyyhtiän sukuseuran sukujuhliin ja pitää yhteyttä Kuparsaaresta lähteneisiin sukulaisiin. Lahja ja tytär Laila olivat mukana Kertun järjestämällä Kuparsaaren retkellä v. 2005. Huima venekuljetus Vuoksea pitkin ja patikointi Kuparsaaresta sekä maljan nostaminen Anttilan talon kivijalan juurella olivat retken kohokohtia.

Joutsenolaista elämänsäntettä

Lahja on tehnyt ikänsä kaiken itse ja hänen on täytynyt elättää itsensä jo nuoresta. Hän on ollut omatoiminen ja monet harrastukset ovat pitäneet virkeänä. Lahja asuu yhä Pääskynpolun talossaan. Raaskan neljä sukupolvea kohtaavat usein, kun lapset, lastenlapset ja lastenlastenlapset vierailevat Joutsenossa.

Lahja Raaska on Pyyhtiän suvun vanhin ja hänellä lienee suvun nuorinta jälkikasvu; tyttären tyttärenpoika Iippo Eemeli Makkonen syntyi lokakuussa 2016. Lahjan ja Iippon ikäero on 99 vuotta.

Talollinen Pekka Eliaanpoika Pyyhtiä oli syntynyt v. 1820, joten Lahjan ikäero oman isoisänsä oli 97 vuotta. Lahja on siten avainhenkilö sekä Pyyhtiän suvun historiaan että tulevaan.

Lahja Raaskan sisar Aune Järvisalo os. Pyyhtiä oli Pyyhtiän sukuseuran hallituksen sihteeri Marko Järvisalon isoäiti. Lahjan veli Juho Juhonpoika Pyyhtiä oli edellisessä sukulehdessä v. 2015 esitellyn kirjailija Pekka Pyyhtiän isä. Lahjan serkku Antti Pyyhtiä oli sukuseuran hallituksen varapuheenjohtaja Sirpa Pyyhtiän isoisä.

Parhaimmat Onnittelut Lahjalle 7.8.2017 johdosta koko Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseuran puolesta !

Nostakaamme malja Lahjalle ja 100-vuotiaalle Suomelle tulevan kesän sukujuhlissa Suomenlinnassa lauantaina 10. kesäkuuta 2017 !

Tämän henkilökuvan kokosi Lahja Raaskan haastattelun pohjalta Sirpa Pyyhtiä helmikuussa 2017.

Haastattelussa avustivat hänen tätinsä Anna Leena Miikki ja sisarensa Mervi Pyyhtiä. Apuna on ollut myös haastattelijan omakohtainen joutsenolaisen elämäntien kokeminen 1960-1980-luvuilla.

Kuparsaaren metsästysseura

METSÄSTYSTÄ RAJAN KAHTA PUOLEN

Metsästysmaat ovat ”70 vuoden päässä” oli kahden Kuparsaari-taustaisen metsästäjän hokema.

Päähänpistosta on kehittynyt vireä karjalaista metsästysperinnettä vaaliva Kuparsaaren Metsästysseura.

Kuparsaaren metsästysseura lähti liikkeelle kahden Pyyhtiöiden sukuun kuuluvan metsästäjän Kari Kuparisen ja Reijo Orava päähänpistosta vuosituhatosen vaihteessa. Kari, (jonka isoäiti on Saima os. Pyyhtiä s. 1908) on tehnyt työuransa ja toimii edelleen Sako Oy:n kivääritehtaan tuotekehitysjohtajana. Eräneuvos Reijo (äiti Maija os. Pyyhtiä s. 1929), on eläköitynyt Suomen riistakeskuksen johtajan tehtävistä, mutta toimi seuraidean syntymisaikoihin Uudenmaan riistanhoitopiirin riistapäällikkönä.

- Kuparsaareissa olisi mukava metsästää, totesivat kaverukset. Taustalla olivat kotiseuturetkillä tehdyt riistahavainnot hirvistä, villisioista ja karhuista.

Seuran perustamisajatus jäi itämään muutamaksi vuodeksi ja kun siitä keskusteltiin muiden kuparsaarelaisten metsästäjien, mm. Pertti ja Timo Sunin kanssa, se todettiin toteuttamisen arvoiseksi.

Seuran perustamiskokous pidettiin kesäkuussa 2007 Kuparsaaren Kempinmäellä. Seura viettää tänä vuonna kymmenvuotisjuhlaansa.

Perinnetyö ja yhteisöllisyys tavoitteena

Seuran perustamiskokouksessa oli mukana yhdeksän henkilöä. Puheenjohtajaksi valittiin Heikki Suni, joka oli ainoa jäsen, joka oli aloittanut oikean metsästyksen jo Kuparsaareissa ennen lopullista alueiden luovutusta. Puheenjohtajuutta on päätetty kierrättää, jotta toiminta pysyisi vireänä. Nykyisin pestiä hoitava Reijo Orava on jo neljäs järjestyksessä.

Seuran tarkoituksella on sen säännöissä määritetty karjalaisen erä- ja metsästyskulttuurin vaaliminen sekä jäsenistönsä yhteisöllisyyden vahvistaminen eräharrastuksen keinoin. Tarkoitustaan seura toteuttaa edistämällä ja tukemalla luovutetun Karjalan ja siirtokarjalaisen eränkäynti- ja metsästysperinteen keruuta, tukimusta ja tunnetuksi tekemistä sekä vaalimalla toiminnassaan karjalaisia tapoja ja perinteitä. Seuran jäsenistön yhteisöllisyyttä vaalitaan tarjoamalla ja kehittämällä yhteisiä eräharrastus- ja metsästysmahdollisuuksia kotimaassa ja lähialueilla sekä tarjoamalla jäsenistölle mahdollisuuksia metsästysampumaharjoitteluun.

Perustamiskokous Kuparsaaren Kempinmäellä kesäkuussa 2007. Heikki Suni (toinen oikealta) valittiin ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Heikki on aloittanut metsästäjäuransa välirauhan aikana Kuparsaareissa.

Yli 30 jäsentä

Seuran jäsenmäärä on kasvanut nyt yli 30:een. Alkuvuosina jäseniksi otettiin metsästäjiä, joiden sukujuuret olivat Kuparsaaresta ja toiminta keskittyi yhteisiin metsästystapaamisiin ja ampumaharjoitteluun.

Melko pian kuitenkin havaittiin, että metsästys voisi olla merkittävä yhteinen nimittäjä hoidettaessa kotiseutusuhteita Kannaksen nykyisiin vallanpitäjiin ja niinpä jäsenpohja alkoi laajentua. Ensimmäinen ”kylän ulkopuolinen” jäsen oli Martti I. Talja, joka toimi Vuoksen säätiön puheenjohtajana ja hän oli siinä tehtävässään tutustunut Kamennogorskin kaupungin (ent. Antrea) metsästäviin virka- ja luottamusmiehiin. Martti oli käynyt jahdissa Antreassa ja ensimmäiset venäläismetsästäjät olivat käyneet Suomessa vastavierailullakin. Nämä suhteet saivat nyt sopivan kotipesän Kuparsaaren metsästysseurasta.

Seuran ensimmäinen kanallintuhti Lieksassa seuran perustamisvuonna.

Metsästyksen, karjalaisen kulttuurityön ja lähialueyhteistyön kytkeytyminen on osoittautunut vetovoimaiseksi yhdistelmäksi. Kanssakäymisessä on Kannaksen puolella mukana monia nykyhallinnon merkittäviä toimijoita ja monia suomalaisia vaikuttajia on liittynyt Kuparsaaren metsästysseuraan. Erityisen ylpeitä seurassa ollaan siitä, että Karjalan liiton puheenjohtaja, olympiavoittaja Marjo Matikainen-Kallström ja kansanedustaja Martti P. Talja ovat seuran jäseniä.

Suomalaisen metsästyksen huippua seurassa edustaa emerituspäätoimittaja Lauri Kontro, joka toimi pitkään Suomen Metsästäjäliiton puheenjohtajana.

Myös Kuparsaaren Pyyhtiöiden puheenjohtaja Ilmo Pyyntiä on seuran jäsen.

Jäsenistön taustoista kertovat myös muut Antrean kylistä lähteneet sukunimet: Kuparinen, Kekki, Hatakka, Talja, Ravantti ja Suni. Jäsenistön sukujuuria on Antrean lisäksi myös entisen Vuoksenrannan, Kirvun ja Jääsken alueelta.

Ampumaharjoittelua ja jahtivierailuita

Kuparsaaren metsästysseuran toiminta on ollut aktiivista. Sillä on neljä vakiintunutta vuotuista tapatumaa.

Seuran vuosikokous pidetään keväällä ja se on yhdistetty Lopen ampumaurheilukeskuksessa pidettävään ampumaharjoittelupäivään.

Kotiseutumatkailun ja lähialueyhteistyön ylläpitämiseksi kutsutaan vuosittain ryhmä kamennogorskilaisia vaikuttajia peura- jahtiin Lopelle ja sitä seuraa joulukuinen kuparsaarelaisten vastavierailu Vuoksenrantaan villisika- ja hirvimaille.

Seura kokoontuu omalla porukalla jahtiin kerran vuodessa. Jos Pohjois-Karjalan kanallintuhtit voivat hyvin, ohjelmassa on syksyinen lintujahti Lieksassa. Muutoin tavataan Lopella rusakkojahdin merkeissä.

Painoa metsästyskulttuurin vaalimiselle

Metsästysseuran toiminnan painopistettä on päätetty lähteä siirtämään karjalaisen kulttuurityön suuntaan niin kuin seuran tarkoituksellakin on määrätty.

Kuparsaaren metsästysseura teki vuonna 2015 Karjalan liitolle ja Suomen metsästysmuseolle esityksen karjalaisen eräperinteen keruuhankkeesta. Se toteutuikin metsästysmuseon vetämänä nimellä: ”Karjalaisii erätarinoi kerruu”. Hankkeen keruuvaihe on päättynyt ja nyt etsitään keinoja, jolla aineistosta voitaisiin tuottaa asiaa esittelevä kirja tai julkaisu.

Seuralla on kuitenkin vielä yksi toteutumaton tavoite: Jahti Kuparsaassa. Tähänastiset ovat olleet Antrean muissa kylissä tai Vuoksenrannassa.

Teksti ja kuvat: Reijo Orava

Kuparsaaren metsästysseuran porukka jänisjahtikuvassa Lopella helmikuussa 2017

Frisbeegolf

Frisbeegolf on laji, jonka perusperiaate on sama kuin perinteisessä golfissa: frisbeegolfin tavoitteenä on päästä radan alusta loppuun mahdollisimman vähällä määrällä heittoja.

Frisbeegolfin maalikori

Rata koostuu väylistä, joiden pelaaminen aloitetaan avauspaikalta eli tiiltä ja ne päättyvät maalikoriin. Radat ovat tyypillisesti 9- tai 18-väyläisiä. (Täysimittainen rata on 18 väylää) Radat ovat tyypillisesti puustoisilla alueilla, joissa on vaihteleva maasto, joka tarjoaa luonnollisia esteitä kiekon lentoradalle. Pelaaminen lähes kaikilla radoilla on ilmaista.

Pelitapa

Pelin tarkoituksena on heittää kiekko mahdollisimman vähällä heitoilla ilman virheitä kohteena toimivaan koriin.

Väylän pelaaminen aloitetaan tiiltä. Heitettäessä vähintään yhden tukipisteen on kosketettava maata ja kaikkien tukipisteiden täytyy olla tiillä, kun kiekko irtoaa kädestä. Kiekon irrottamisen jälkeen heiton saa astua yli.

Aloitushetken jälkeen peliä jatketaan sieltä, mihin edellinen heitto jäi, jos kiekko jäi pelialueelle (in-bounds). Seuraavan heiton paikka voidaan merkitä erillisellä merkkaukiekolla, joka asetetaan kiekon eteen kiekon ja korin väliin siten, että merkkaukiekko koskettaa heittokiekkoa. Merkkaukiekon sijasta pelaaja voi käyttää edellisen heiton kiekkoa heittopaikan merkinä.

Jos heitto menee pelialueen ulkopuolelle (OB-alue, out-of-bounds), pelaaja voi jatkaa peliä joko edellisestä heittopaikasta, paikasta, josta kiekko ylitti pelialueen rajan, tai väylälle merkityltä rangaistusalueelta (drop zone), jos väylällä sellainen on. Pelialueen ulkopuolelle menneestä heitosta lisätään tulokseen yksi rangaistusheitto. OB-alueiden lisäksi väylillä voi olla pakollisia reittejä, joissa tietty kiertopiste eli mando (yleensä puu), on kierrettävä merkitystä suunnasta. Jos kiertopisteen ohittaa väärästä suunnasta, tulokseen lisätään yksi rangaistusheitto. Peli jatkuu joko rangaistusalueelta tai kiertopisteen sijainnin määräämältä linjalta.

Väylällä heittovuoro määräytyy siten, että kauimpana korista oleva pelaaja heittää ennen muita. Väylä on pelattu

loppuun, kun kiekko on heitetty koriin. Kiekon katsotaan olevan korissa, kun se lepää korin pohjalla tai ketjujen varassa. Pelin voittaja on se, jolla on vähiten heittoja rangaistusheitot mukaan luetuna.

Heittäminen

Frisbeegolfin tavallisimmat heitot ovat rysty- ja kämmenheitto. Rystyheitossa heittokäsi lähtee takaa, heittokäden kylki osoittaa heittosuuntaan ja heittokäsi tuodaan eteen läheltä kehoa ja koko vartaloa kiertäen. Heiton voimanlähteenä on koko vartalo.

Frisbeeväylä metsässä

Kori maastossa

Kämmenheitto muistuttaa hieman tenniksen kämmenlyöntiä, mutta kyynärpää ei ole suorana. Voima kämmenheittoon tulee ranteesta ja sormista.

Rysty- ja kämmenheitto kulkevat ilmassa toistensa peilikuvina, mikä vaikuttaa valittavaan heittotapaan. Heiton lentorataan vaikuttavat myös kiekon ominaisuudet sekä kiekon lähtökulma. Kun lähtökulma on kiekon loppukaarion suuntainen, kyseessä on ”hyss” hyzer-heitto. Kiekon lentorata on tällöin U-kirjaimen muotoinen. Vastakkaisessa tapauksessa puhutaan ”annukka” anhyzer-heitosta. Kiekosta ja heittokulmasta riippuen lentorata on joko U:n tai loivan S:n muotoinen.

Rysty- ja kämmenheitot lähtevät

vartalon sivulta, mutta putit heitetään yleensä vartalon edestä. Yleensä puttausasennossa heittokäden jalka on edessä ja toinen jalka takana. Esteen kiertämiseksi tai tasapainon takia käytetään toisinaan haaraputtia, jossa jalat ovat vierekkäin haara-asennossa.

Pystykiekko eli upside-down-heitto heitetään samalla tavalla kuin pallonheitossa. Tarkoituksena on yleensä jonkin korkean esteen kuten pensaikon ylittäminen. Kiekko heitetään yläkautta pystyasennossa tai jonkin verran kallellaan. Näin heitetty kiekko kääntyy ilmassa ylösalaisin ja lentää siinä asennossa suurimman osan matkasta. Jos estettä on vaikeaa tai mahdotonta ylittää tai kiertää, pelaaja voi turvautua rolleriin, jossa kiekkoa vieritetään maata pitkin.

Kiekot

Frisbeegolfkiekot eroavat toisistaan kiekon nopeuden, liito-ominaisuuksien, lentoradan, painon ja materiaalin suhteen.

Nopeuden ja heiton pituuden mukaan kiekot jaetaan puttereihin, keskimatkan kiekkoihin eli midareihin ja draivereihin. Putterit ovat muodoltaan paksuimpia ja niiden reuna on ohuin. Ne on tarkoitettu lyhyisiin ja tarkkoihin heittoihin. Luonteeltaan ne ovat hitaita mutta suoraan lentäviä. Pisimmät heitot heitetään draivereilla, joiden profiili on matala ja reuna on sekä leveä että terävä.

Nopeuden lisäksi kiekkojen ominaisuuksiin kuuluu niiden vakaus. Kovilla nopeuksilla alivakaat kiekot kääntyvät lennon alussa ja keskivaiheilla oikealle. Vakaat kiekot kulkevat suorempaa. Alhaisilla nopeuksilla kiekko kääntyy enemmän vasempaan. Paino vaikuttaa myös kiekon kääntymiseen siten, että kevyet kiekot kääntyvät helpommin oikealle. (Vakiintuneen käytännön

mukaan kääntymissuunta katsotaan oikeakätisen heittäjän rystyheitosta.)

Kilpailu

Frisbeegolfissa pelataan monilla eri tasoilla. Kilpailuja ja sarjoja on erikseen ammattilais- ja amatööripelajille. Ammattilaispelajiksi lasketaan kaikki, jotka ovat voittaneet rahapalkintoja tai joille on hakemuksesta myönnetty ammattilaispelaajan status. Lisäksi on vain naisille tarkoitettuja sarjoja, mutta naiset saavat osallistua myös avoimeen sarjaan. Alle 19- ja yli 40-vuotiaille on myös rajoitettuja sarjoja. Useat frisbeegolfseurat ympäri Suomea järjestävät viikoittaisia vapaamuotoisempia kisoja virallisten Suomen frisbeegolfliiton kilpailujen lisäksi. Virallisia kilpailuja järjestetään niin MM-, EM- kuin SM-tasolla. Suomalaiset ovat parhaimmillaan voittaneet Euroopan mestaruuden, Maailmanmestaruuskilpailuissa paras sijoitus on 6.

Oma kokemus

Aloitin frisbeegolfin harrastamisen 4 vuotta sitten. Työkaveri kutsui mukaan kokeilemaan ja täytyy myöntää että olin myyty heti ensimmäisellä kierroksella. Laji on helppo aloittaa mutta taitojen kartuttamiseen vain taivas on rajana. Itse olen heittänyt vain kesäisin, vaikka lajia harrastetaan läpi vuoden. Minun kiekko”bägissä” on 14 erilaista kiekkoa, joista normaalikierroksella tulee käytettyä n. 5:ttä. Radoille ovat kaikki tervetulleita osaamistasosta riippumatta, mikä onkaan mukavampaa aurinkoisena kesäpäivänä kuin nauttia kelistä ja heittää samalla kiekkoa!

Teksti ja kuvat: Mikko Pyyhtiä

Nuoruuden rakkaus

Tään tarinan mie halusin kirjottaa vanhemman väen muistoloihi virkistämiseksi ja nuoremmille tutustumiseksi menneiden aikojen romantiikkaan. Siispä Valdemar Sandbergin kertomana.

MIUN ENSIMMÄINE RAKKAUTEI

Joshua työ nyt ette asjast pahhaa tykkää, ni mie kerro mite se onni minnuu tääl maalimas lykkää: Mie ku rakastu kerra yhtee likkaa, mis ol vähä sitä ihasuttavuuve vikkaa. Olha sil se naama vähä sellasta pitkää ja kaitaa, ja nenä ol kasvant vähä niiku toisee laittaa, mut silmät sil olliit nii pienet ja viekkaat niiku sial, eikä se sunkaa olt päästää vial.

Mie tapasi hänet kerra kesäillal meijä luon, siel Sammakko-oja sillal; siin hää kaijetta vaste noijaa ja töllistellöö haaveellisen sin Sammakko-oijaa. No mie mäni luoks ja kysy vähä hienompaa tappaa, et onks siin siu vieres paikka vappaa?

Hää sano, et on kyl, tuu vaa tähä likemäks minnuu, mie oonki jo mont iltaa varttunt sinnuu. Ja sit hää taas

muljautti alas nuo silmäsä hempiit ja sano, et katsellaa nyt yhes ku sammakot lempiit. Ja siin myö sit yhes nautittii eikä virketty mittää. Lopult hää sano, et kylhä täs jo makkaamaa männä pittää. Ja mie sit sano, et enks mie sais niiku saattaa vähä, ettei tää meijä rakkaus nyt iha loppus tähä? Eikä miu tarvintkaa kahta kertaa kyssyy.

Hää sano, et tuu vaa, jos et ällyy poiskaa pyssyy. Nii myö sit pamputti peräkkäi heijä sikohakkaa.. Ja mie kyseli hänelt mis hää makkaa ja saisinks mie tulla hänel kylil, sillo ku kaik nukkuu ja sammakot kurnuttaa ja käet kukkuu.

Hää sano, et tuu vaa ja koputa siihe keskimäisee aittaa; mut koitakkii itseis sillo hyvi komiaks laittaa, et äitmuor mielistys sinnuu; muute se ei annakkaa siul minnuu. Ja mie sit siint hyväst yritti halatakki vähä, et muistasi muuvo, enneku saisi toise ker nähä.

Ja sit myö sanottii hyväst oikee haikiist ja erottii, vaik se käikii vaikiist. Ja taisiha mie muiskatakki näähä, vaikha se sattuki kyl nenävärki päähä.

No tul sit seuraava päivä ja siint loppu. Miul alko jo tääl syänalas tuntuu sellane tuska ja hoppu, ja pääs pyöri paljaita alushammeita ja aitaovvii. Mie alo jo kantaa kasal mansettii ja kovvii ja kierrellä viiksiäi niitä mie siihe aikaa käyti ja lopult mie jo omast

mielestäi melko ihanalt näyti. Oikee miul alko syän tuollei noi sykkää, ku mie ajatteli, mite se likka miust nyt tykkää. Ja semmone ääretö rauha laskeutu tän povvee, ku mie alo kalppii koht sitä aita ovvee. Tuva ikkuna al mie koitteli viel vähä itsiäi kohentaa ja laittaa ja ajatteli, et kyl nyt pitäs tää poika maittaa. No mie mäni ja koputi ens oikee vähä ja sano, et vieläks siu tekis miel tätä poikaa nähä? Ja sit mie koitteli oikei henkiäi pittää ja kuunteli, mut ei kuulunt mittää.

No mie sano, et oikeiks sie minnuu tahallais itkettämmää ruppeet vai joks siul nyt o täytee molomat kuppeet? Ja mie suutu ja huusi, et onks siul siel kettää? Kylhä mie poiski lähe, jos sie oot tahtont miut pettää. Mut arvasiha mie, sillo työnnettii avvai lovvee. Mie varustai jo vähä lähemäks ovvee, pisti hattui ulkopuol naulaa ja yritiki het hypätä kaulaa... Mut sillo mie sain tohvelil vaste maskii ja kuuli: vai miun kans täs miel leikkii laskii! Mie siin oikee niiku hämmenny vähä enkä

osant oikee järkeväst suhtautuu tähä. Mut kyl mie arvasi siint ottaa ja talloo, ku purjeht yöpotti vaste kalloo.

Voi kukko-aapine ja almanakka! Siel makaski joku ruot` akka. Happeissai mie rupesi siin oikkee rivakkaa koipii heitto ja pääsi sit lopult yhe suure kive taa peitto. Ja ku mie sielt pitkä aja pääst katso, ni, nii totta ku mie oon Topi, sato viel tohvelii ja yöpottii nii paljo ku aita ovest sopi. Ja ku mie sit siint lopultaki pääsi lähtemää kottii, ni en mie oikee nautinnol muistelt sitä tohvelii ja yöpottii. Ja sem perrää mie en ookkaa ennää lempint kettää, kerra minnuu iletii nii surkiast pettää.

Romanttisoiden Pirkko Johansson

Valokuvauskilpailu kaikenikäisille !

Kuparsaaren Pyyhtiät sukuseura järjestää jäsenilleen ja heidän lähipiirille valokuvauskilpailun johon toivotaan kuvia jotka liittyvät karjalaisuuteen, kuvaamalla sitä miten karjalaisuus ilmenee nykyhetkessä esimerkiksi perinteiden tai vanhempien ja isovanhempien kautta. Valokuvien taiteellinen toteutus-tyyli on vapaa.

Osallistumisaikaa on vuoden 2017 loppuun asti.

Kuvia toivotaan sähköpostilla osoitteeseen:
ilkka.johansson@gmail.com.

Max. kolme (3) kuvaa osallistujalta.

Parhaat kuvat palkitaan!

Kaikki kuvat tullaan arvioimaan ja mahdollisuuksien mukaan julkaisemaan sukulehdessä ja/tai kotisivuilla sekä sukuseuran Facebook-sivulla.

Huom! Kuvien mukaan tieto mikäli et halua kuvia julkaistavaksi Facebookissa!

Ilkka Johansson

Merkkipäivät

Tällä palstalla julkaistaan lehden julkaisuvuonna merkkipäiviään viettävien sukulaisten ilmoituksia.

Lähetä tietosi
Merkkipäivät palstalle:
ilmo.pyyhtia@gmail.com

Hilikka Karhu os. Pyyhtiä

*95 vuotta
Joutseno*

*syntynyt Joutsenossa
30.11.1922*

Veijo Pyyhtiä

*75 vuotta
Helsinki*

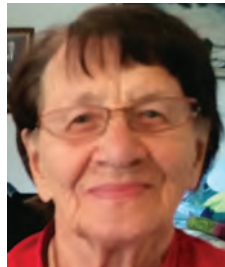
*syntynyt Ruovedellä
7.3.1941*

Lahja Raaska os. Pyyhtiä

*100 vuotta
Joutseno*

*syntynyt Joutsenossa
7.8.1917*

*Anna Leena Miikki
os. Pyyhtiä*

*85 vuotta
Joutseno*

*syntynyt Joutsenossa
11.9.1931*

Ilmo Pyyhtiä

*70 vuotta
Helsinki*

*syntynyt Riihimäellä
25.7.1947*

Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja

Ilmo Pyyhtiä

Hitsaajankatu 13 B 43
00870 HELSINKI
040 545 3845
ilmo.pyyhtia@gmail.com

Kunniapuheenjohtaja

Kerttu Pyyhtiä

Kuusistontie 3 A 19
12700 LOPPI
040 831 5521

Varapuheenjohtaja

Sirpa Pyyhtiä

Kauppakartanonkatu 8 A 16
041 530 4919
00930 HELSINKI
sirpa.pyyhtia@kolumbus.fi

Sihteeri

Marko Järvisalo

Nietoskatu 1
15340 LAHTI
050 598 1250
jarvisalomarko@gmail.com

Taloudenhoitaja

Jarmo Pyyhtiä

Kaakinmaantie 102
36430 SAHALAHTI
050 486 8804
jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi

Jäsenet

Marja-Leena Andersin

Itätie 11
12240 HIKIÄ
040 748 1980
marja-leena.andersin@saunalahti.fi

Ilkka Johansson

Pirjolantie 9 B 1
33950 PIRKKALA
040 539 8161
ilkkajohansson@gmail.com

Reijo Orava

Envallinkuja 4 A
01900 NURMIJÄRVI
050 042 0810
reijo.orava@hotmail.fi

Satu Putkisalo

Paavontie 2 as. 3
54100 JOUTSENO
050 300 9667
satu.putkisalo@pp.inet.fi

Mikko Pyyhtiä

Teeririnne 23 B
01450 Vantaa
043 820 0318
mikko.pyyhtia@sweco.fi

Tilinpäätös

Toimintakertomus 2016

Kokoukset

Sukuseuran vuosikokous pidettiin Aulangossa Hämeenlinnassa 5.6.2016 Hotelli Aulangossa. Kokouksessa oli läsnä 27 henkilöä.

Hallitus

Sukuseuran hallitukseen sukuseuran kokoukseen saakka ovat kuuluneet seuraavat jäsenet: Sirpa Pyyhtiä, Marko Järvisalo, Jarmo Pyyhtiä, Marja-Leena Andersin, Satu Putkisalo, Ilkka Johansson, kunniapuheenjohtaja Kerttu Pyyhtiä ja puheenjohtajana Ilmo Pyyhtiä.

Hallitus kokoontui alkuvuonna 2016 kaksi kertaa (helmi- ja toukuu-kuussa). Sukuseuran kokouksessa Hämeenlinnassa hallitukseen erovuorossa olevat Ilmo Pyyhtiä, ja Jarmo Pyyhtiä valittiin hallitukseen uudestaan. Uutena hallituksen jäsenenä valittiin Mikko Pyyhtiä. Kerttu Pyyhtiä jatkaa hallituksen kunniapuheenjohtajana. Hallitus valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi Ilmo Pyyhtiän, varapuheenjohtajaksi Sirpa Pyyhtiän, sihteeriksi Marko Järvisalon ja taloudenhoitajaksi Jarmo Pyyhtiän. Uusi hallitus kokoontui vuoden 2016 aikana yhden kerran (lokakuussa).

Toiminta

Sukututkimustyötä hallituksessa on jatkanut Marja-Leena Andersin. Toiminnan kehittämisen painopisteinä ovat olleet sukulehti, seuraavan sukujuhlan valmistelu ja jäsenistön tiedottaminen sosiaalisessa mediassa (kotisivusto ja Facebook-sivustot).

Talous

Tilikauden tulos osoittaa 1890,26 euron ylijäämää. Varoja kerätään sukulehden julkaisuun.

Tiedottaminen

Tiedottaminen hoidettiin postit- tamalla vuosimaksun yhteydessä tietoa sukukokouksesta ja DNA tutkimuksen tuloksista vuonna 2015. Tiedottaminen on keskitetty sosiaaliseen mediaan omaan Face- book ryhmään.

Jäsenmäärän kehitys:

	Jäsenet
31.12.2003	51
31.12.2004	98
31.12.2005	115
31.12.2006	123
31.12.2007	134
31.12.2008	140
31.12.2009	137
31.12.2010	139
31.12.2011	143
31.12.2012	140
31.12.2013	140
31.12.2014	138
31.12.2015	134
31.12.2016	123

Hallitus

Toimintasuunnitelma kaudelle 2017-2018

- Sukuseuran vuosikokous Suo menlinnassa 10.6.2017
- Sukututkimus jatkuu täydentä misin ja korjauksin
- Sukupuun ylläpito jatkossa My Heritage – ohjelmalla
- Sukukirjan myynti jatkuu
- Pidetään sukuseuran nettosisuja ja Facebook-sivuja yllä
- Jatketaan Pyyhtiä – sukulehden julkaisua
- Hallitus toteuttaa säännöissä todetut hallinnolliset tehtävät

Tuloslaskelma 2016

1.1.2016 - 31.12.2016

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutuotot	2260,00
Sukukirjan myyntitulot	180,00
Postitulot	0,00
Kokoustulot	0,00
Muut tuotot	0,00

2440,00

Jäsenlehtikulut	0,00
Kokouskulut	280,65
Sukukirjakulut	0,00
Postikulut	199,09
Muut kulut	70,00
	549,74

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	0,00
Tilikauden tulos	1890,26

Tase 2016

1.1. - 31.12.2016

Vastaavaa

Vaihtuvat vastaavat	
Pankkitili	1719,94

Vastaavaa yhteensä 1719,94

Vastattavaa

Oma pääoma	
Edellisten tilikausien ylijäämä	-170,32
Tilikauden tulos	1890,26
Vastattavaa yhteensä	1719,94

Talousarvio vuodelle 2018

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutulot	2060,00
Muut tuotot (mm. kirja)	150,00
Postikulut	-200,00
Jäsenlehtikulut	-800,00
Kokouskulut	-500,00
Muut kulut	0,00
	710,00

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	0,00
Tuottojäämä	0,00
Tilikauden tulos	710,00

SUKUJUHLA – SUKUKOKOUS 10.6.2017

**RAVINTOLA WALHALLA,
Suomenlinna**

OHJELMA

Saapuminen Eteläsatamaan
Kauppatorille kello 11.00

Lipunosto Suomenlinnan vesi-
bussiin tai lauttaan

Siirtyminen kävelen ravintola
Walhallaan

Lounas ja sukukokous
ravintolassa kello 12-15

Vesibussin aikataulu

Eteläsatama – Kuninkaanportin
laituri(KP) TL=Tykistönlahti

Meno	Paluu
10.30 (TL)	
11.00 (KP)	14.00 (KP)
11.30 (TL)	15.00 (KP)
12.00 (KP)	16.00 (KP)

HKL:n lautan aikataulu (kesäaikataulu voi muuttua)

Eteläsatama – Suomenlinna

Meno	Paluu
11.20	15.40
12.00	16.20
13.00	17.00
	17.40

Ilmoittautuminen ja tiedustelut

Ilmo Pyyhtiä
puh. 040 545 3845
ilmo.pyyhtia@gmail.com

Sirpa Pyyhtiä
puh. 041 530 4919
sirpa.pyyhtia@gmail.com

Ilmoittautumismaksu
tapahtumaan 40e

24.5. mennessä
sukuseuran tilille
FI8611583500130267

Maksu sisältää lounaan ja
kahvin, mutta ei alkoholijuomia